

Cristian Petru Bălan

EMINESCU

(oda)

Ai apărut din senin ca un meteor orbitor printre licurici
Si printre câteva flăcări curate, fierbinti
ale geniului etniei noastre,
printre poezi ce-au scris **"o limbă ca un fagure de miere"**;
Ai rămas de atunci deasupra tuturor
un **"fulger lung încremenit"**,
luminând cerul furtunos al existenței valahe.
Ai devenit mai apoi Luceafăr
al suferințelor neamului nostru peren,
strălucind peste toate literele de aur
și peste toată istoria plaiurilor daco-romane,
"de la Nistru pân' la Tisa..."
Si, iată, ai ajuns
Univers al Poeziei eterne și vii!
Orice-am cuvânta
Si orice-am scrie,
Orice-am cânta
Si orice-am plânge,
Prin Tine respirăm și visăm!
Prin Tine plutim și trăim noi aici,
toti Români!

De la Tine-am învățat
**"a turna în formă nouă
limba veche și nțeleaptă"**,
Noi, moștenitorii de drept
ai **"cuvântului ce exprimă adevărul"**,
ai filelor de aur și cristal ce le-ai lăsat în urmă.
Cu ele ne-ai îmbogățit și sufletul, și țara,
câci suntem, prin Tine, mai bogati
decât toti miliardarii pământului;
mai mari, mai puternici și mai nemuritori ca oricând,
numindu-ne de-a pururi, cu mândrie,
nobili Fii de Luceafăr
de pe Piciorul de plai mioritic,

**Numindu-ne de-a pururi cu mândrie
Fiii tăi de lumină,
răspânditi pe Gura cea Mare de Rai,
întinsă din Carpati si pân' la Marea cea Mare,
Părinte al nostru întru Nemurire,
Mihai Eminescu!**